

The effect of continuous care model on dialysis adequacy in hemodialysis patients of selected Iranian army hospitals

Received: 10 January 2013

Revised: 18 January 2013

Accepted: 23 January 2013

ABSTRACT

Azam Saei^{1*}

Marjan Mazhari¹

Ali Tayybi^{2, 3}

Abas Ebadi³

¹School of Nursing,
AJA University of Medical
Sciences,

²Nephrology & Urology
Research Center,

³School of Nursing,
Baghiyatalah University,
Tehran- Iran

Background: Any change in health has an status effect on nursing roles. Chronic renal disease and its hemodialysis cause some problems in patients dialysis adequacy, Despite the significant progress achieved in hemodialysis patients during recent decades, dialysis adequacy is still less than the normal level. The aim of this study is to assess the implementation of continuous care model on dialysis adequacy in patients with hemodialysis.

Materials and Methods: This study is a clinical trial that was conducted between October 2012 and December 2012 the randomized clinical trial was conducted on 35 hemodialysis patients from Imam Reza hospital and 35 hemodialysis patients from Hajar hospital. Based on the even and odd days, study and control group were randomly chosen from both hospital. After implementation of continuous care model in intervention group for three months, dialysis adequacy were evaluated using Daugirdas 2 formula before and after the end of three month in both groups. Data were analyzed by SPSS 18 statistical software, with the use of descriptive statistics fisher, paired t-test and chi square.

Results: Our results indicate that dialysis adequacy scores in intervention group was significantly more than control group in all stages (p-value=0.001) The mean dialysis adequacy was respectively 0.94 (0.28) and 1.28 (0.28) (p=0.001) before and after the intervention in the study group and 0.98 (0.34) and 1.04 (0.22) (p=0.36) in the control group.

Conclusion: By considering the significant effect of the implementation of continuous care model on dialysis adequacy improvement, training simple skills of life is highly recommended for this group of patients as well as patients with other chronic disorders.

Keywords: Hemodialysis, Continuous care model, Dialysis adequacy, Nursing, Care

***Corresponding Author:**

M.Sc of Critical Care Nursing,

Tel: (+98) 912 708 8389;

Email: saei2011@yahoo.com

بررسی تاثیر "مدل مراقبت پیگیر" بر کفایت دیالیز بیماران همودیالیزی در بیمارستان های نظامی

تاریخ پذیرش: ۴ بهمن ۱۳۹۱

تاریخ اصلاح: ۲۹ دی ۱۳۹۱

تاریخ دریافت: ۲۱ دی ۱۳۹۱

چکیده

اعظم ساعی^{۱*}مرجان سیدمظهري^۱علی طیبی^{۲ و ۳}عباس عبادی^۳

مقدمه: هر تغییری در وضعیت سلامتی بر روی نقش پرستار تاثیر می گذارد. با وجود پیشرفتهای صورت گرفته در خصوص بیماران همودیالیزی طی چند دهه اخیر کفایت دیالیز، در این بیماران کمتر از مقدار استاندارد در نظر گرفته شده است. این مطالعه به منظور تعیین تاثیر "مدل مراقبت پیگیر" - شامل چهار مرحله آشنا سازی، حساس سازی، ارزشیابی و کنترل بر میزان کفایت دیالیز بیماران همودیالیزی انجام شد.

مواد و روشها: این پژوهش یک مطالعه کارآزمایی بالینی است که با روش نمونه گیری مبتنی بر هدف بر روی ۳۵ بیمار همودیالیزی از بیمارستان امام رضا (ع) و ۳۵ بیمار همودیالیزی از بیمارستان هاجر (س) - که گروه شاهد و آزمون به تفکیک روزهایی زوج و فرد از هر دو بیمارستان انتخاب شد- در سال ۱۳۹۱ انجام گردید. کفایت دیالیز در دو مرحله قبل از شروع کار و پس از اجرای مداخله اندازه گیری شد. سپس داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۸ و آزمونهای توصیفی، آزمونهای تی مستقل و تی زوجی فیشر، آنالیز کای دو مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: نتایج پژوهش نشان داد که پس از اجرای "مدل مراقبت پیگیر" به طور معنی داری کفایت دیالیز افزایش یافت ($p=0/001$). میانگین کفایت دیالیز قبل و بعد از مداخله در گروه مداخله به ترتیب (۰/۲۸) و ۰/۹۴ ($p=0/001$) و میانگین نمره کفایت دیالیز در گروه آزمون به ترتیب (۰/۳۴) و ۰/۹۸ ($p=0/001$) و ۱/۰۴ ($p=0/001$) بود.

نتیجه گیری: با توجه به افزایش معنی دار کفایت دیالیز پس از اجرای مدل مراقبت پیگیر، آموزش مهارتهای مراقبت از خود، به این گروه از بیماران و همچنین سایر بیماریهای مزمن توصیه می شود.

*نویسنده مسئول:

کارشناس ارشد پرستاری مراقبتهای ویژه

تلفن: ۰۲۱-۸۳۸۹۷۰۸۹ (۹۸+)

پست الکترونیک: saei2011@yahoo.com

مقدمه

روش جایگزینی کلیه همودیالیز است [۵] که در ایران با بیش از ۱۳ هزار بیمار دیالیزی، همراه ۱۵۰ هزار جلسه دیالیز انجام می شود که محققان رشد روز افزون تعداد بیماران مبتلا به مرحله انتهایی کلیه را تنها مختص ایران ندانسته و آن را مشکل جهانی برآورد می کنند [۶].

همودیالیز به عنوان یکی از روشهای درمانی، شیوه زندگی، وضعیت سلامت و نقش فرد را تحت تاثیر قرار می دهد، و با وجود پیشرفتهای زیاد در درمان این بیماران، سطح کیفیت زندگی مرتبط با سلامتی در این افراد پایین تر از مردم عادی است [۷، ۸]. این بیماران به علت ماهیت بیماری و شرایط موجود برای انجام این فرایند درمانی (همودیالیز) مشکلات فراوانی از جمله کاهش اعتماد به نفس، انزوای اجتماعی، عدم

نارسایی مزمن کلیه، یک اختلال معمولاً پیش رونده، در عملکرد کلیه ها است [۱]، که معرف یک حالت بالینی با کاهش برگشت ناپذیر کارکرد کلیوی است، به حدی که موجب وابستگی دائم بیمار به درمان جایگزین کلیه (دیالیز یا پیوند) می شود که منظور آن جلوگیری از اورمی تهدید کننده حیات است [۲]. در یک مطالعه که در سال ۲۰۱۲ منتشر شده است، میزان شیوع نارسایی مزمن کلیه در جهان ۲۴۲ مورد در یک میلیون نفر بوده که سالانه ۸٪ به این میزان افزوده می شود [۳]. در ایران نیز سالانه شیوع و میزان بروز نارسایی پیشرفته کلیوی ۳۵۷ و ۵۷ مورد در هر میلیون نفر گزارش شده است [۴]. فراوانترین

تحرك و مشكلات شغلي را تجربه مي‌کنند [۹].

يکي از معيارهاي مهم براي ارزيابي اين فرايند حمايتي-درماني (همودياليز) اندازه‌گيري کفايت دياليز است. چراکه اگر همودياليز انجام گرفته از کفايت لازم برخوردار نباشد. سطح توکسينهاي خون و علائم باليني بيمار به خوبي کنترل نشده و بنابر اين ميزان ناتواني و مرگ و مير بيماران افزايش مي‌يابد [۱۰]. به علاوه اينکه گرفتن نمونه ي اوره خون و علائم باليني به تهيه‌اي نمي‌تواند نشان دهنده کفايت دياليز باشد. چراکه اين فاکتورها، تحت تاثير عوامل ديگر مانند تغذيه، فعاليت و ... قرار مي‌گيرند [۱۱].

انجمن پزشکان کليه بررسي دوره‌اي کفايت دياليز را توسط کلينيکهاي دياليز توصيه مي‌نمايند [۱۲]. Kt/v یک اصطلاح رياضي است که فرايند کفايت دياليز را به‌طور کمي ارزيابي مي‌کند و پارامترى را به دست مي‌دهد که در ارتباط با علائم کلينيکي بيمار بوده و کنترل مستمر آن به‌طور اوليه، تغييرات فرايند دياليز را مشخص مي‌کند و به سه پارامتر کليرانس اوره، مدت زمان درمان و حجم توزيع اوره بستگي دارد [۱۱، ۱۳]. در همين راستا جهت محاسبه کفايت دياليز علاوه بر معيار Kt/v ، مي‌توان از نسبت کسر اوره URR نيز که از روشهاي پذيرفته شده جهاني است و به منظور بررسي ميزان برداشت مواد زايد توليد شده، توسط دياليز انجام مي‌شود، استفاده کرد [۱۳]. راهنماي انجمن پزشکان کليه حداقل نسبت URR را برابر ۶۵ درصد و Kt/v بالاتر از ۱/۲ را براي داشتن کفايت دياليز مطلوب تعيين کرده اند که نتايج مطالعات متعدد نشان داده رساندن Kt/v به ۱/۲ و يا URR به بيشتر از ۶۵٪ در بهبود پيش آگهي بيماران دياليزي موثر است [۳، ۶]. با اين حال، عليرغم اين پيشرفت‌هاي چشمگير، حدود ۱۱٪ بيماران حداقل استانداردهاي کفايت دياليز را دريافت نمي‌کنند، که ۵۵٪ آنها ناشي از تجويز دوز ناکافي دياليز مي‌باشد [۱۴، ۱۵]. در مطالعاتي که طي سالهاي ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۵ در مراکز دياليز اهواز، همدان، کاشان، کردستان و ساري انجام شد، به ترتيب ۸۶، ۸۰، ۹۰، ۱۰۰ و ۵۸٪ بيماران Kt/v زير ۱/۲ داشتند [۱۱]. لازم به ذکر است که عواملی نظير استفاده از دياليزورهاى با سطح بالا، افزايش سرعت جريان خون، افزايش سرعت مایع دياليز و افزايش زمان دياليز نيز باعث افزايش کفايت دياليز مي‌شود [۱۶]. که البته استفاده بعضی از اين روشها، امکان پذير نبوده و يا مقرون به صرفه نيستند؛ مانند افزايش زمان همودياليز که يک روش مهم در افزايش کفايت دياليز است، اما از نظر اقتصادي و توان بيماران اين کار در بسياري از موارد امکان پذير نيست [۱۷]. از اين رو بايد از روشهاي ديگري استفاده کرد تا بتوان ميزان کفايت همودياليز را به منظور کاهش ميزان مرگ و مير، کاهش تعداد دفعات بستري شدن بيماران، کاهش

روزهاي بستري و کاهش بازپرداخت هزينه‌هاي مراقبتي توسط بيماران و صرفه‌جويي در هزينه‌هاي درماني کشور و حتي افزايش طول عمر بيماران بالا برد [۱۸]. حال با توجه به اينکه مراقبت از بيماران مزمن کليوي پيچيده است [۱۹] و هدف مراقبت، مطلوب نمودن کيفيت زندگي بيمار مي‌باشد، يکي از راههاي اصلاح کيفيت زندگي در بيماران دياليزي استفاده از نظريه‌ها و الگوهاي پرستاري است [۲۰]. داشتن يک الگوي مراقبتي پرستاري در واحد همودياليز جهت حمايت از نيازهاي فردي بيماران و تضمين مراقبت پرستاري استاندارد و حفظ کيفيت مراقبت ضروري مي‌باشد [۲۱]. نمونه بازر اين الگوها، الگوي بومي و ايراني "مدل مراقبت پي‌گير" است که توسط احمدي براي کنترل مشكلات بيماران عروق کرونري طراحي و شامل ۴ مرحله (آشنا سازي، حساس سازي، کنترل و ارزشيابي) مي‌باشد و باعث ارتقاء کيفيت زندگي بيماران قلبي گرديده، است [۲۲]. در اين پژوهش نيز به کارگيري يک مدل بومي مانند مدل مراقبت پي‌گير با توجه به ماهيت مزمن بيماري نارسايي کليه و اثرات همودياليز به عنوان يکي از درمانهاي حمايتي، با اهميت بوده، که به نظر مي‌رسد تاثير اين مدل بر تمام ابعاد زندگي شخصي، سبب کنترل و کاهش مشكلات ناشي از بيماري شود، لذا اين پژوهش با هدف بررسي تاثير "مدل مراقبت پي‌گير" بر کفايت دياليز بيماران همودياليزي صورت گرفت.

مواد و روشها

پژوهش حاضر يک مطالعه کارآزمائي باليني مي‌باشد که بر روي بيماران همودياليزي دو مرکز همودياليز در استان تهران واحدهاي دياليزامام رضا (ع) و حضرت هاجر (س) در سال ۱۳۹۱ اجرا شد. نمونه‌ها به روش نمونه‌گيري مبتني بر هدف انتخاب و سپس به صورت تخصيص تصادفي، و بر اساس برنامه زوج يا فرد بودن روز مراجعه آنها به مرکز دياليز، در دو گروه مداخله و کنترل قرار گرفتند. بدین ترتيب که بر روي چهار مکعب نام واحدهاي دياليز مورد نظر؛ بيماران همودياليزي حضرت هاجر (س) در روز فرد، بيماران واحد دياليز حضرت هاجر (س) در روز زوج، بيماران واحد دياليز امام رضا (ع) در روز فرد و بيماران واحد دياليز امام رضا (ع) در روز زوج نوشته، سپس يکي از مکعبها به‌طور تصادفي برداشته شد. ترتيب خروج مکعبها به اين صورت بود که اولين مکعب خارج شده مربوط به گروه شاهد روز فرد بيماران واحد دياليز امام رضا (ع)، مکعب خارج شده دومی مربوط به گروه آزمون روز زوج بيماران واحد دياليز امام رضا (ع)، مکعب خارج شده سوم مربوط به گروه شاهد روز زوج بيماران واحد دياليز امام رضا (ع) و مکعب خارج شده چهارم مربوط به گروه آزمون روز فرد بيماران واحد دياليز

¹ Clearance time volume, ²Urea Reduction Ratio

حضرت هاجر (س) بودند.

به عبارتی گروه مداخله بر اساس معیارهای ورودی و به روش نمونه گیری مبتنی بر هدف از بیمارستان امام رضا (ع) در روز فرد و بیمارستان حضرت هاجر (س) در روز زوج تحت مداخله قرار گرفتند و گروه کنترل نیز بر همین اساس از بیمارستان امام رضا (ع) در روز زوج و بیمارستان حضرت هاجر (س) در روز فرد انتخاب شدند. برای تعیین حجم نمونه مورد نیاز در پژوهش با استفاده از فرمول و با احتساب $\alpha = 0.05$ و توان آزمون ۸۰٪ و استناد به مطالعه مشابه در دانشگاه بقیه اله [۲۲] برای هر گروه با احتساب ریزش ۱۰ درصد، ۳۵ نفر محاسبه شد. معیارهای ورودی شامل: انجام همودیالیز حداقل به مدت ۶ ماه، داشتن حداقل سواد خواندن و نوشتن، توانایی به برقراری ارتباط از نظر زبان و گویش، داشتن امکان دسترسی، پیگیری و کنترل بیمار و اینکه بیمار بتواند آموزش داده شده را اجرا نماید و بیمارانی که دیالیز آنها سه جلسه در هفته و هر جلسه ۳-۴ ساعت صورت گیرد، بود. معیارهای خروجی شامل: عدم تمایل به ادامه همکاری، بروز هرگونه بیماری یا ناتوانی شدید و انجام عمل پیوند و هرگونه تغییر در شرایط بیمار که سبب تغییر در برنامه دیالیزی بیمار می شد، بود.

ابزار جمع آوری اطلاعات

۱- پرسشنامه ویژگیهای جمعیت شناسی که با توجه به اهداف پژوهش و خصوصیات دموگرافیک مددجویان شامل: سن، جنس، وضعیت تاهل، وضعیت اقتصادی از نظر خود بیمار، سطح تحصیلات، مدت زمان همودیالیز بر حسب سال و مدت زمان ابتلا به نارسایی کلیه بر حسب سال طراحی شد.

۲- فرم اطلاعات مربوط به تعیین کفایت دیالیز که خود شامل مشخصات وزن قبل و بعد از همودیالیز، میزان اولترافیلتراسیون دستگاه، مدت زمان دیالیز، ضریب کلیرانس فیلتر، سرعت جریان محلول دیالیز، سرعت جریان خون و اوره ی قبل و بعد از دیالیز بود که توسط مجری طرح تکمیل گردید؛ از فرمول داگارداس دو نیز برای سنجش کفایت دیالیز استفاده شد. جهت محاسبه کفایت دیالیز پس از توزین بیمار قبل از شروع دیالیز، نمونه خون جهت تعیین میزان اوره قبل از همودیالیز با نمونه گیری از مسیر شریانی تهیه شد.

پس از سپری شدن زمان تجویزی ۴ ساعته همودیالیز، دو دقیقه پس از پایان همودیالیز و قبل از جدا سازی بیمار از دستگاه، دوباره یک نمونه خون از ست شریانی قبل از دیالیزور تهیه شد. لازم به ذکر است دو دقیقه قبل از نمونه گیری، دور پمپ دستگاه روی ۵۰ میلی لیتر در دقیقه تنظیم و از ست شریانی خونگیری شد. بدین ترتیب در پایان دیالیز نیز دوباره وزن بیماران کنترل شده و در نهایت نمونه های آزمایش هر دو مرکز

برای جلوگیری از خطای مربوط به دستگاه یا کیت آزمایشگاه به یک مرکز آزمایش (بیمارستان امام رضا) فرستاده شد.

در روش اجرای مداخله، پژوهشگر پس از اخذ معرفی نامه از دانشگاه و معرفی خود به واحدهای مورد پژوهش و بیان اهداف و روش مطالعه به بیماران و کسب رضایت آگاهانه از هر دو گروه کنترل و مداخله و پس از اطمینان دادن در مورد محرمانه بودن اطلاعات و امکان خروج از پژوهش در هر مرحله، گردآوری اطلاعات از بیماران شروع شده و اطلاعات جمعیت شناسی جمع آوری شد. در هر دو گروه در همان بدو پژوهش کفایت دیالیز نیز اندازه گیری شد، سپس مداخله مورد نظر (اجرای مدل مراقبت پیگیر) فقط برای گروه مداخله اجرا گردید. مدل مراقبت پیگیری شامل چهار مرحله آشنا سازی، حساس سازی، کنترل و ارزشیابی در طرح سه ماه متوالی در بیماران گروه مداخله اجرا شد به این صورت که پس از آشنایی و حساس کردن بیماران به عوارض دیالیز، به طور متوسط برای گروه مداخله ۸-۶ جلسه آموزشی (هر جلسه به مدت یک تا دو ساعت) طی ۴ هفته برگزار گردید که آموزش ها پیرامون آموزش رژیم غذایی، ورزشهای حین و بعد از دیالیز، نحوه مراقبت از راههای دسترسی به عروق جهت همودیالیز و... بود، که آموزش ها به صورت فردی و گروهی به بیماران ارائه شده و در پایان جلسات به بیماران یک کتابچه آموزشی که محتوای آن قبلا توسط گروه متخصصان و دو نفر نفرولوگ تایید شده بود، داده شد. در هشت هفته باقی مانده مراحل، کنترل و ارزشیابی مدل مراقبت پیگیر اجرا شد. مسولیت گزارش نتایج مراقبت از خود و رعایت آموزش های داده شده که به صورت چک لیست در آورده شده بود بر عهده بیمار و خانواده وی بود. همچنین اجرای آموزش های داده شده به بیماران گروه مداخله طی ملاقات پژوهشگر با آنان در حین دیالیز و یا با تماس های تلفنی از وی پیگیری شد. به این منظور یک شماره تلفن از پژوهشگر در اختیار بیماران قرار داده شده بود تا در صورت پیش آمدن هر سوالی راجع به بیماری شان با پژوهشگر تماس بگیرند و با شماره هایی که از بیماران در اختیار پژوهشگر بود انجام آموزشهای داده شده کنترل می شد. پس از سه ماه پس از اجرای مدل مراقبت پیگیر در گروه مداخله، مجددا کفایت دیالیز توسط واحدهای مورد پژوهش محاسبه شد. اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از نرم افزار spss نسخه ۱۸ و آزمونهای توصیفی، آزمونهای تی مستقل و تی زوجی، آزمون فیشر و آنالیز کای دو مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. لازم به توضیح است این پژوهش با تایید کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی ارتش انجام شد و ملاحظات اخلاقی طبق ضوابط معین در کلیه مراحل انجام پژوهش در نظر گرفته شده است.

گروه	قبل از مطالعه	بعد از مطالعه
میانگین و انحراف معیار	میانگین و انحراف معیار	میانگین و انحراف معیار
مداخله	۰/۹۴ (۰/۲۸)	۱/۲۸ (۰/۲۸)
نتیجه ی آزمون تی زوجی: $t=-۵/۶$ $df=۳۲$ $P=۰/۰۰۱$		

جدول ۲: میانگین نمرات Kt/v قبل و بعد از مداخله در گروه مداخله.

میانگین سنی $۶۷/۶ \pm ۱۰/۷$ و در گروه کنترل میانگین سن $۳/۵۸ \pm ۷/۱۰$ سال بود. با توجه به توزیع نرمال داده ها، آزمون t مستقل تفاوت معنی داری را بین دو گروه از نظر سنی نشان نداد ($p=۰/۰۵۱$). میانگین مدت دیالیز در گروه مداخله $۱/۲ \pm ۳/۱$ و در گروه کنترل $۴/۲ \pm ۴/۱$ سال بود که با آزمون تی مستقل تفاوت آماری معناداری در میانگین مدت زمان دیالیز آزمودنی های دو گروه مشاهده نشد ($p=۰/۲۶۷$). از نظر خصوصیات جمعیت شناسی، سن، جنس، وضعیت تاهل، شغل، سطح تحصیلات، سطح درآمد و مدت زمان همودیالیز هر دو گروه با هم همگن بودند.

با فرمول داگرداس ۲ و از طریق اطلاعات BUN و وزن قبل و بعد بیماران کفایت دیالیز با فرمول زیر محاسبه شد.

$$\text{Ratio} = \text{Post BUN} / \text{Pre BUN}$$

در این پژوهش، شاخص کفایت دیالیز قبل از مداخله در هر دو گروه همگن بوده و اختلاف معنی داری نداشت ($P=۰/۵۹۳$). تجزیه و تحلیل داده ها با آزمون تی زوجی بین میانگین امتیازهای کفایت دیالیز نمونه های پژوهش قبل و بعد از مداخله در گروه مداخله تفاوت معنی داری را نشان داد ($p<۰/۰۰۱$) (جدول ۲). اما در گروه کنترل این تفاوت معنی دار نبود (جدول ۳).

رابطه معنی داری بین کفایت دیالیز واحدهای مورد پژوهش با ویژگی های فردی مثل سن، جنس با استفاده از آزمونهای مربوطه مشاهده شد. ولی بین کفایت دیالیز با سطح درآمد و سطح تحصیلات رابطه معنی داری مشاهده نشد ($p=۰/۰۵$). نتایج نشان داد که در گروه کنترل مقایسه میانگین نمره کفایت دیالیز قبل و بعد از مداخله تفاوت آماری معنی داری نداشت ($P=۰/۳۶۴$)، در حالی که در گروه مداخله تفاوت آماری معنی دار مشاهده شد ($P=۰/۰۰۱$).

گروه	قبل از مطالعه	بعد از مطالعه
میانگین و انحراف معیار	میانگین و انحراف معیار	میانگین و انحراف معیار
کنترل	۰/۹۸ (۰/۳۴)	۱/۰۴ (۰/۲۲)
نتیجه ی آزمون تی زوجی: $t=-۰/۹۳$ $df=۳۱$ $P=۰/۳۶۴$		

جدول ۳: میانگین نمرات Kt/v قبل و بعد از مداخله در گروه کنترل.

متغیر		گروه مداخله		گروه کنترل	
		تعداد	درصد	تعداد	درصد
جنس	زن	۱۰	۳۰/۳	۱۴	۴۳/۸
	مرد	۲۳	۶۹/۷	۱۸	۵۶/۳
سن	۱۸-۴۵	۴	۶/۵	۱۱	۳۵/۲
	۴۵-۶۵	۱۹	۶۱/۳	۱۲	۳۹/۱
	۶۵ <	۱۰	۳۲/۲	۷	۲۵/۸
وضعیت تاهل	مجرد	۶	۹/۷	۸	۲۲/۵
	متاهل	۲۸	۹۰/۳	۲۴	۷۷/۵
تحصیلات	ابتدایی	۱۲	۳۸/۷	۱۰	۲۹
	زیر دیپلم	۱۲	۳۸/۷	۱۲	۳۵/۵
	دیپلم	۷	۱۶/۱	۷	۲۲/۶
	دانشگاهی	۲	۶/۵	۴	۱۲/۹
سطح درآمد	خوب	۶	۱۹/۴	۷	۲۵/۷
	متوسط	۲۴	۷۷/۴	۱۹	۵۸
	ضعیف	۳	۳/۲	۶	۱۶/۲
مدت زمان همودیالیز	۱ سال <	۲	۶/۵	۷	۲۲/۵
	۱-۲ سال	۱	۳/۲	۷	۲۲/۵
	۲ سال >	۳۰	۹۱/۳	۱۸	۵۵

جدول ۱: توزیع نمونه های پژوهش برحسب خصوصیات جمعیت شناسی.

یافته ها

در این مطالعه از مجموع ۷۰ نفر بیمار همودیالیزی در دو گروه مداخله و کنترل که تحت بررسی قرار گرفتند، در گروه مداخله ۲ نفر (یک نفر به دلیل عدم تمایل و نفر دیگر به علت بستری شدن) و در گروه کنترل ۳ نفر (۱ نفر به دلیل پیوند کلیه و ۲ نفر به دلیل فوت) از مطالعه کنار گذاشته شدند و آنالیز نهایی بر روی ۶۵ بیمار همودیالیزی که ۳۳ نفر از گروه مداخله و ۳۲ نفر از گروه کنترل بودند انجام شد. اطلاعات مربوط به خصوصیات جمعیت شناسی نمونه های پژوهش در جدول یک نشان داده شده است. در گروه مداخله ۲۳ نفر (۶۹/۷٪) مرد و ۱۰ نفر (۳۰/۳٪) زن بودند. در بیماران گروه کنترل ۱۸ بیمار (۵۶/۳٪) مرد و ۱۴ بیمار (۴۳/۸٪) زن وجود داشت که تست دقیق فیشر نشان داد که دو گروه مداخله و کنترل از نظر آماری، همگن بوده و اختلاف معنی داری با هم ندارند ($p=۰/۳۱$).

در گروه مداخله، حداقل سن ۴۷ و حداکثر سن ۸۴ سال و

بحث

به عبارتی تفاوت میانگین های شاخص Kt/v در گروه مداخله بعد از اجرای مداخله $0/34$ نمره افزایش داشته در حالیکه در گروه کنترل این افزایش $0/06$ بوده است. آزمون t مستقل، تفاوت معنی داری بین اختلاف میانگین دو گروه را نشان داد و نشان دهنده افزایش در میزان Kt/v در گروه مداخله بود که این تفاوت با استفاده از آزمون t زوجی در این گروه معنی دار شد ($p=0/001$).

در مطالعه حاضر نسبت مردان همودیالیزی به زنان در دو گروه مداخله و کنترل، بیشتر بود. حجت و همکاران در این مورد بیان می کنند که در تمامی مطالعات انجام گرفته، تعداد مردان همودیالیزی، همواره بیشتر از زنان اعلام شده است و معتقد است که این نکته می تواند به عنوان زمینه مناسب پژوهشی، راه گشای یافتن علت افزایش شیوع و بروز متفاوت بیماری نارسایی کلیه بین دو جنس باشد [۲۴].

میانگین میزان کفایت دیالیز بیماران در شرایط عادی در هر دو گروه مداخله و کنترل، نشانه کفایت پایین دیالیز بود؛ که این مسئله در بیشتر مراکز دیالیز ایران عمومیت دارد و تحقیقات متعدد نیز آن را تایید کردند. نتایج مطالعات رئیسی فر و همکاران در آبادان [۹]، حجت در جهرم [۶]، رافی و همکاران در کاشان [۸]، موسوی موحد و همکاران در قم [۲۵] و همچنین واحد پرست و روانی پور در بوشهر [۱۲] نیز بیانگر کفایت نامطلوب دیالیز در اکثر بیماران است. تمامی مطالعات بالا علاوه بر اینکه با نتایج مطالعه حاضر هم خوانی دارند، شیوع مشکل پایین بودن کفایت دیالیز را در اکثر شهرهای کشور به اتفاق مورد تایید قرار می دهند [۶].

هر چند استانداردهای ملی، تحقیقات داخلی و دستورالعملهای دفتر امور بیماریهای خاص وزارت بهداشت سطح $KT/V: 1/2$ را به عنوان حداقل قابل قبول جهت کیفیت مطلوب در دیالیز بیان می کنند، اما استانداردهای بین المللی که در تحقیقات گوناگون استفاده می شود بالاتر است، از جمله انجمن نفرولوژیست های آمریکا که سطح $1/4$ تا $1/7$ را اعلام نموده است. علی رغم این موضوع، رسیدن به میزان قابل قبول کفایت در کشور ما دشوار است [۶]. در مطالعات خارجی نیز به عنوان نمونه مطالعه دل و همکاران در اسپانیا سطح $1/3$ ، مطالعه گرز کوئرسکا و همکاران در لهستان سطح $1/45$ ، مطالعه چیرانانتاوات و همکاران در تایلند سطح $1/8$ ، مطالعه اهلیم و همکاران در سوئد سطح $1/32$ و مطالعه عباس و همکاران در مصر سطح $1/5$ را سطح قابل قبول برای کفایت دیالیز عنوان کرده اند که همه از استانداردهای تعیین شده در ایران بالاتر است [۶].

این مطالعه نشان داد که با افزایش سن، مقدار KT/V کاهش یافته است که این با مطالعه موسوی موحد و همکاران هم خوانی دارد [۲۵]. از این رو به نظر می رسد باید جهت بهبود کفایت دیالیز بیماران مسن تر تصمیماتی از قبیل افزایش ساعت دیالیز متناسب با تحمل بیماران، نوع صافی مورد استفاده، تعداد جلسات دیالیز و دادن آموزشهای مرتبط با بهبود تغذیه و افزایش فعالیت بدنی اتخاذ شود.

نتایج این پژوهش نشان داد که کیفیت دیالیز با جنس بیماران ارتباط معنادار آماری داشته است. به طوری که زنان از کیفیت دیالیز بهتری نسبت به مردان برخوردار بودند. این نکته ای است که در مطالعات مقرب و همکاران [۱۵]، حجت [۲۴]، موسوی موحد و همکاران [۲۵] نیز به آن اشاره شده است.

احتمال می رود این مسئله مربوط به انجام بهتر دیالیز در زنان به علت استفاده از صافی های مشابه با مردان علی رغم جثه کوچکتر و در نتیجه وزن کمتر و توزیع اوره در زنان و اجرای بهتر آموزشهای داده شده در رابطه با رعایت رژیم غذایی و انجام ورزشهای داده شده باشد.

در این مطالعه ارتباط معنادار آماری بین بیماریهای زمینه ای افراد و مدت زمان تحت همودیالیز (تعداد ماهها) با کفایت دیالیز به دست نیامد. هرچند نتایج به دست آمده نشان داد که بیماران دیالیزی نسبت به سایر بیماران کفایت دیالیز پایین تری داشتند. با توجه به کفایت پایین تر از سطح استاندارد $KT/V < 1/2$ دیالیز کشور طبق تحقیقات متعدد و همچنین دانستن این موضوع که کفایت پایین دیالیز باعث افزایش میزان مرگ و میر در این بیماران می شود، از یافته های این پژوهش می توان به این نتیجه رسید که علت این تفاوت آماری معنی دار در گروه مداخله، اجرای "مدل مراقبت پیگیر" بر روی بیماران همودیالیزی این گروه بوده است. نتایج مطالعه با نتایج پژوهش های قبلی از جمله مطالعه احمدی ۱۳۸۰ در به کارگیری این مدل در مشکلات بیماریهای عروق کرونر [۲۲]، مطالعه رحیمی در کاهش استرس، اضطراب و افسردگی بیماران همودیالیزی با استفاده از این مدل [۲۰]، مطالعه رئیسی فر در بیماران پیوند کلیه ۱۳۹۰ ($P < 0/001$) در خصوص تاثیر مثبت مداخله مراقبت پی گیر بر کیفیت زندگی در بیماری های مزمن مطابقت دارند [۹].

نتیجه گیری

می توان اذعان نمود علاوه بر کنترل مکرر و منظم دیالیز بیماران به صورت دوره ای و خودداری از تجویز دیالیز به صورت معمول، کفایت دیالیز، با به کارگیری "مدل مراقبت پی گیر" در مددجویان همودیالیزی قابل ارتقا است و با افزایش کفایت دیالیز در این

17. (Persian)

8. Raffi F, Rambod M, Hosseini F. Perceived social support in hemodialysis Patients. Hayat 2009; 15: 5-12. (Persian)

9. Raisifar A. Effect of applying Continuous care model on quality of life of Patients undergoing kidney transplantation in selected hospitals in Tehran. Master of Nursing thesis. Baghiatollah Medical Sciences 2010. (Persian)

10. Rambod M, Rafi F, Hosseini F. Quality of life in patients with end Stage renal disease. Hayat 2008; 14: 51-61. (Persian)

11. Raiesifar A, Torabpour M, Mohsenizad p, shabani H, Tayyebi A, Masoumi M. Dialysis adequacy in patients of Abadan hemodialysis center. Iran J Crit Care Nurs 2009; 2: 87 – 90. (Persian)

12. Vahed-Parast H, Ravanipour M. Assessing the adequacy of dialysis in Patients undergoing hemodialysis in hemodialysis center in Bosheher city. Sci J Hamadan Nurs Midwifery Fac 2008; 16: 50-54. (Persian)

13. Borzou R, Ghlyaf M, Amini R, Zandiyan M, Torkaman B. Evaluation of dialysis adequacy in hemodialysis Ekbatan Hospital. Sci J Hamdan Univ Med Sci 2006; 13: 53-57. (Persian)

14. Kovacic V. The assessment of hemodialysis the clinical efficacy. Indian J Nephrol 2004; 14: 1-9.

15. Mogharab M, Madarshahian F, Rezai N, Mohammadi A. Dialysis adequacy in chronic hemodialysis patients in educational center Vali-Asr in Bijand. J Birjand Univ Med Sci 2010; 17: 202-210. (Persian)

16. Shahdadi H, Badakhsh M, Msynayy N, Heydari M, Rahnama M. The effect of increasing blood flow rate on complications and dialysis adequacy in hemodialysis Patients with low KT/V. Iran J Nurs Res 2010; 17: 62–67. (Persian)

17. Borzou SR, Gholiaf M, Zandiha M. Amini R, Zandian M, Turcoman B. Effect of increasing blood flow rate on dialysis adequacy in hemodialysis patients. Shahrekord J Med sciences 2005; 8: 60–66. (Persian)

18. Javadian-Saraf N, Emami T. Methods of aerobic exercise and yoga on the physical components of these female students describe. J Mental Health Principles 2009; 10: 221-230. (Persian)

19. Neyhart CD, McCoy L, Rodegast B, Gilet CA, Roberts C, Downes K. A new nursing model for the care of patients with CKD: The UNG Kidney center nephrology nursing initiative. Nephrol Nurs J 2010; 37: 121-131.

بیماران می توان انتظار داشت که میزان مرگ و میر در آنان کاهش یابد.

از محدودیت ها و متغیرهای غیر قابل کنترل توسط پژوهشگر می توان به خصوصیات عاطفی، روانی، شخصیتی، نگرشهای فرهنگی و مشکلات مالی بیماران اشاره نمود. کفایت دیالیز نیازمند بررسی بیشتر بوده و مطالعات مشابهی لازم است که مدت زمان طولانی تر و با در نظر گرفتن متغیرهای زمینه ای و با تعداد نمونه های بیشتر انجام شوند.

تشکر و قدردانی

این مقاله حاصل پایان نامه کارشناسی ارشد پرستاری مراقبت های ویژه خانم اعظم ساعی و به راهنمایی خانم مرجان سید مظهری می باشد. بدین وسیله از همکاری صمیمانه خانم دکتر فاطمه پاشایی ثابت و آقای محمد اصلانی (آزمایشگاه بیمارستان امام رضا) و کارکنان و بیماران محترم بخشهای همودیالیز بیمارستانهای امام رضا (ع) و حضرت هاجر (س) نهایت تشکر و قدردانی می شود.

منابع

1. Verreli M. Chronic Renal Failure. Available in 2004 June at: <http://www.e-medicine.com>.
2. Arjmand M (Translator). Harrison Principles of Internal Medicine (Kidney and urinary tract diseases). 3rd ed. Tehran. Hassle Farad Publication 2005. 47. (Persian)
3. Tayyebi A, Bababaji M, Sadeghi Sherme M, Ebadi A, Eynollahi B. Study of the effect of Hatha Yoga exercises on dialysis adequacy. Iran J Crit Care Nurs 2012; 4: 183 – 190. (Persian)
4. Hassanzadeh J, Hashiani AA, Rajaeefard A, Salah H, Khedmati E, Kakaei F, et al. Long-term survival of living donor renal transplants: A single center study. Indian J Nephrol 2010; 20: 179-184. (Persian)
5. Singh AK, Brenner BM. Dialysis in the treatment of renal failure. In: Harrison's principles of internal medicine. Edited by Stone RM, Harrison TR. 16th ed. New York, McGraw – Hill Professional, 2004, 1664 – 1665.
6. Hojjat M. Adequacy of dialysis in Patients with chronic renal failure. Iran J Crit Care Nurs 2009; 2: 61-67. (Persian)
7. Sadjadi M. Relationship of self care and depression in patients in patients treated with maintenance hemodialysis. Journal Ofoghe Danesh Med Sciens Gonabad 2008; 14: 13-

20. Rahimi A, Ahmadi F, Gholyaf M. Effects of applying continuous care model on quality of life in hemodialysis patients. Razi J Med Sci 2006; 13: 123-134. (Persian)
21. Dobson S, Dip G, Tranter S, Cert R. Orgnizing the work: choosing the most effective way to deliver nursing care in ahospital hemodialysis unit. Ren Soc Aust J 2008; 4: 55-59.
22. Ahmadi F. Desigen and evaluation of continuous care modele in control of coronary artery problems. A PhD thes-is of Nursing Department School of Medical Sciences Tar-biat Modares University 2002. (Persian)
23. Tayyebi A, Bababaji M, Sadeghi-Sherme M, Ebadi A, Eynollahi B. Study of the effect of Hatha Yoga exercises on dialysis adequacy. Iran J Crit Care Nurs 2012; 4: 183-190. (Persian)
24. Hojjat M, Zohadat pour Z, Nasr-Esfahani M. Sound ef-fects compared with the conditions of silence Quran. Ara-bic and Persian music on the adequacy of Hemodialysis. Iran J Crit Care Nurs 2010; 3: 69-77. (Persian)
25. Mousavi-Movahed SM, Komeili-Movahed T, Komeili-Movahed A, Dolati M. Assessment of adequacy of dialysis in patients under continuous hemodialysis in kamkar and Hazrat Vali-Asr hospitals, State of Qom, 2006. Qom Univ Med Sci J 2007; 1: 45-53. (Persian)
26. Raiesifar A. Effects of applying continuos care model on quality of life in transplant renal patients. Master of Nursing thesis. Master of Nursing thesis Baghiatallah. Medical Science 2011. (Persian)